

[Pia Kjærsgaard]

et, som gentagne gange har ønsket en debat om dette meget alvorlige problem, som den danske befolkning særdeles ofte forholder sig til, når man er ude til møder i forsamlinger, i klubber, og hvor det almindelige, hverdagsagtige liv foregår. Så føler man sig selvfølgelig også som politiker – det gør jeg i hvert fald – forpligtet til at rejse problemerne på rette sted, og det er her i Folketingssalen.

Det er selvfølgelig forståeligt – det tror jeg alle mennesker har stor forståelse for – at folk flygter fra krig, sult og forfølgelse. Men der er mange herhjemme, der ikke kan forstå logikken i, at kampdygtige unge mænd flygter fra deres land og lader andre udkæmpe en krig for dem, som de selv burde have lagt sjæl og krop til.

Næste spørgsmål er: Vil de tage hjem, når der er ro og fred i deres land? Eller vil de blive her, som loven jo faktisk giver dem ret til? Der har været tale om midlertidigt ophold, og det er noget, vi alle sammen kan forklare, nemlig at flygtninge, der er flygtet til Danmark for i en periode af deres liv at skulle have bedre forhold og ikke føle sig truet eller forfulgt, skulle kunne opnå et midlertidigt ophold. Men der er ikke nogen, der tror på det. Der er jo intet, der forhindrer dem i at søge at tilbringe resten af deres levetid i Danmark, hvor danske skatteborgere vil sørge for deres ophold, deres lompengene, deres livsindhold og deres alderdom.

Siden 1970'erne har vi på papiret haft indvandrerstop, men i praksis er det jo noget helt andet, vi er ude for. Det er naturligt at sætte spørgsmålstegn ved forskellen på indvandrerstop og den nuværende asylsøgning; der er jo næsten kun navnet til forskel.

Den nuværende slappe udlændingelov med dens småopstramninger kræver en ny, kraftig gennemgang og en stor opstramning. Ikke blot modtager vi en asylfortrop, der påberåber sig asyl, og som udnytter alle eksisterende appelmuligheder for at få sit ønske igennem, men når det så lykkes, træder en ny regel i kraft, der hedder familiesammenføring. Med familiesammenføringen forøges indvandringen; den har intet med asyl at gøre og er altså med til totalt at udvande indvandrerstoppet.

Så kan man spørge, hvorfor i alverden et stort flertal – for det er jo desværre alle partier uden om Fremskridtspartiet i Folketinget – la-

der de mennesker, der af egne midler og drift kommer til dette Nordens smørhul – for det er vi jo – få en fortrinsret til danske goder. Hvorfor i alverden får vi ikke standset denne tilstrømning og i stedet for alene opfylder den kvote, vi har forpligtet os til fra lejrene, hvor mange tusinde sidder i op til flere år, og hvor fremtiden er usikker, bl.a. fordi der gives fortrinsret til personer, der kan betale for deres egen rejse?

Desværre har regeringen ikke ønsket at bruge de få penge, det koster at få ordentlige statistiske oplysninger om de mange fremmede, vi har i landet. Det er sådan noget, vi altid beder om i udlændingedebatter – og det gælder alle partier – men en ordentlig statistik på dette område er jo desværre ikke fremskaffet endnu. Flere spørgsmål til økonomiministeren er blevet besvaret med, at oplysningerne ikke findes. Det er jo sådan lidt i modstrid med sandheden, hvilket blev bekræftet til sidst af, at Danmarks Statistik skulle have 300.000 kr. for at samkøre de nødvendige oplysninger, når det gælder kriminaliteten blandt indvandrere. Alligevel kommer der ikke nogen brugbare tal fra regeringen, for den ønsker tilsyneladende ikke at få sandheden frem. Det er utroligt – ja, det er faktisk fantastisk.

3 års ophold her i landet giver enhver udenlandsk borger stemmeret til kommunal- og amtsrådsvalg. Det skal vi snart have; til næste år i november måned skal vi under alle omstændigheder til stemmeurnerne til de lokale valg. Med det stigende antal asylsøgere vil problemet med stemmeret tilsvarende stige, og det udgør en fare for den danske lokalbefolkning, at fremmede folkeslag har fri ret til at stemme og bestemme over danskerne, der har givet dem ophold. 65.000–70.000 udenlandske statsborgere vil stemme ved valget næste år til kommunal- og amtsrådsvalg, og ved sidste valg kom der flere udenlandske borgere ind i kommunalbestyrelserne.

Det fører os frem til det næste spørgsmål, som justitsministeren bør svare på, nemlig: Hvor mange asylsøgere vil ministeren tillade der kommer til landet, før der standses for yderligere tilstrømning?

På Fyn har Odense Kommune udarbejdet en rapport i 1991, der viste, at hver 25. odenseaner nu er udlænding. Flygtningene fik udbetalt 76 mio. kr. af de 486 mio. bistandskroner,